

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt XXXII. Honorius III. Abbati & Priori (a) S. Genovesa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

esse ipsius parochi, sed ordinis parochorum, & cura animarum, consensu parochi tacite elicitur ex acceptatione tenuis beneficii, in nulla debet haberi consideratione, cum alias nec expressus suffragetur ad prædictum effectum. Quæ tamen

dicatur congrua parochi sustentatio, & quibus fructibus certis, vel incertis constare debeat, latè exponit Hurtado tom. 1. de congrua sustentatione, lib. 2. resol. 1. qui in hac parte omnino videndus est.

CAPVT XXXI.

Idem in eodem (a) Constit. LXI.

IN Lateran. (b) Concilio noscitur fuisse prohibitum, ne quilibet regulares Ecclesias, seu decimas sine consensu Episcoporum de manu præsumant accipere laici; nec excommunicatos, vel nominatim interdictos admittant aliquatenus ad divina. Nos autem id fortius inhibentes, transgressores dignâ curavimus animadversione punire; statuentes nihilominus, quatenus in Ecclesiis, quæ ad ipsos pleno jure non pertinent, juxta ejusdem statuta Concilii, Episcopis instituendos presbyteros repræsentent, ut illis de plebis cura respondeant, ipsi verò pro rebus temporalibus rationem exhibeant competentem; institutos verò remove non audeant inconsultis Episcopis. Sanè adjicimus, ut illos repræsentare procurent, quos vel conversatio reddit notos, vel commendat probabilè testimonium Prælatorum,

NOTÆ.

(a) *Edm.*] Cap. 61. ubi reperitur hic textus, & *m. 4. collect. sub hoc tit. cap. 7.*

(b) *Lateranen.*] Celebrato sub Alexandro III.

ubi cap. 9. reperitur verba quæ sequuntur, usque ad illa, *no autem*; & extant in *cap. cum & plantare, de privil. ubiæ* exponemus.

(c) *Nos autem.*] Præsentis constitutionis commentarium dabimus in *cap. 1. de capell. monach.*

CAPVT XXXII.

Honorius III. *Abbatibus & Prioribus (a) S. Genovesæ.*

LIcèt vobis direxerimus scripta nostra, ut dil. fil. Magistro Rico Ebroicensi Archid. in sacrapagina cupienti studere, proventus suos ecclesiasticos faceretis integrè ministrari; non tamen volumus, nec nostræ intentionis existit, ut quotidianas illas (b) retributiones, quæ tantum residentibus in Ecclesiis, & iis, qui horis intersunt canonicis exhibentur, ei tribui faciatis.

NOTÆ.

(a) *Genovesæ.*] Ita etiam legitur in quinta compilatione Honorii III. *sub hoc tit. cap. 1.* De monasterio hoc sanctæ Genovesæ plura adduxi in *cap. P. & G. de offic. deleg.*

(b) *Retributiones.*] De quibus latè egi in *cap. de cetero, de cleric. non resid.*

Concilium Colonienſe cap. 7. Concilium Palentinum cap. 20. anno 1322. celebratum: Statuimus, quod volentes studio litterarum insistere, pro tempore quo insisterent, idem fructum beneficiorum suorum usque ad triennium percipiant, aut etiam majori tempore, si hoc Prælati, & suis Capitulis expediens videatur. Eugenius IV. in bulla quæ vulgò *Eugeniana* dicitur, concessa nostræ Salmantianæ Academiæ anno 1431. Pius IV. in bulla ab eo expedita anno 1564. & Trident. Concilium tandem *sess. 5. de reform. cap. 1. in fine, & sess. 6. cap. 1. & sess. 25. cap. 1.* & jure civili probatur per argumentum ex textu in *l. questum 78. ff. de legat. 3. l. sed reprobi. 7. aliàs l. si duo 6. §. legatum 12. de excusat. int. l. Seta 20. §. Pamphila, de fundo instructo, l. cum heres, §. 2. ff. de statutis, l. quidquid 5. C. de advocat. dverfor. judic. textus celebris in *authent. habita, C. ne filius pro patre.* De jure Regio consonat textus in *l. 6. & in l. ult. tit. 16. part. 1.* Illustrant præter ordinarios hic, *Duarenus de sacris elect. lib. 4. cap. 2. Horatius Lazus de privil. schol. privil. 99. & 100. Cujac. ad Scævolum in l. Seta, §. Pamphila, de fund.**

COMMENTARIUM.

EX hac decretali sequens deducitur communiter disputanda assertio: Absens studioſam causâ fructus beneficii percipit, non quotidianas distributiones. Quam conclusionem probant textus in *cap. relatum 4. cap. inter quatuor 10. cap. 11. l. 12. de cleric. non resid. cap. super specula, final. de Magistris, cap. consultationibus 10. de offic. deleg. cap. 1. de clericis non resid. lib. 6. licet 14. cap. cum ex eo 34. de elect. in 6. cap. 2. de privileg. c. 1. de clericis, vel monachi, eod. lib. Clement. unica, §. ceterum, de statu monach. cap. de quibusdam 37. dist. Concilium Mogunt. cap. 65.*

fund. instructo, Gonzalez ad regulam 8. Cancellariae, §. 7. num. 174. Covar. lib. 3. variar. cap. 13. Flamin. de resignat. lib. 2. q. 1. Rebuffus in tract. congrua pensionis. Moneta de distribut. quotidiana, p. 1. q. 6. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 7. & alii relati à Barbosa in praesenti, & in collect. ad Concl. Trident. sess. 5. & de Canonis cap. 27. num. 46. & de potest. Episcop. alleg. 56. num. 18. quibus addendi sunt Petrus Gregorius de rescript. cap. 24. num. 10. Trullench. in exposit. Decretal. lib. 1. cap. 8. Machado in suo perfecto Confessor. lib. 2. p. 4. tit. 4. documento 9. Didacus Petez ad l. 1. tit. 10. lib. 1. ordinamenti. Lessius de iustitia & iure cap. 34. dubit. 29. Salgado de protect. Regia, 2. p. cap. 15. Solorzanus de iure Indiarum, tom. 2. lib. 3. cap. 14. Scortia in select. constit. Pontif. theorem. 208. epit. 85. Bonacina & alii Moralista apud Hieronymum Garciam in summa tract. 2. difficult. 9. dub. 1. 3. & 8. puncti. penult. Tondutus resol. canon. cap. 102. Fragoles tom. 2. de reg. lib. 10. diffin. 23. §. 2. Frances in Pastoral. voto 11. Mendo de iure academ. lib. 2. q. 23. Tapia tom. 1. catena. mor. lib. 6. q. 5. art. 11. Barbosa lib. 3. voto 89.

3
Traditur
dubitandi
ratio.

Sed praesens assertio difficilis valde redditur sequenti juris consideratione & nam certum utriusque juris principium est, beneficium Principis latissimè esse interpretandum, cap. si quem, §. praevaricator 2. q. 3. cap. frater 16. q. 1. cap. 1. de auctor. & usu pal. cap. cum dilecti, de donat. l. penult. ff. de constit. Princip. Igitur privilegium Archidiacono concessum in praesenti specie non solum de fructibus praebendae, verum & de distributionibus est accipiendum. Augetur primò hæc dubitandi ratio ex eo, quia privilegium hoc, ut inute, atque supervacaneum esset, de distributionibus debebat accipi: nam iure communitamento, absque aliquo speciali rescripto studentes in studio generali luctantur fructus suorum beneficiorum, cap. 4. cap. tua 12. de cleric. non resid. cap. final. de Magistris: ergo si superfluum videretur rescriptum ab Archidiacono in praesenti impetratum, ad distributiones quotidianas erat protrahendum. Augetur secundò hæc difficultas ex eo, quia quod potest fieri consuetudine, potest concedi privilegio, ut saepius in hoc opere probavi, & illustrat Tuschus tom. 2. lib. C. conclus. 808. sed consuetudine introduci potest, ut studentes in aliquo studio generaliteriam distributiones lucrentur, ut probant Covar. lib. 3. variar. cap. 13. Queda de incompatib. cap. 17. num. 17. Moneta 2. p. de distribut. q. 12. Igitur & in praesenti privilegio concedi poterat ut Archidiaconus distributiones quotidianas perciperet tempore studiorum.

4
Adducitur
ratio deci-
dendi.

Qua dubitandi ratione non obstantè vera est praesens decisio, cujus ratio, quoad priorem partem, provenit ex necessitate, atque utilitate studiorum; præterquam enim quod litterarum studia necessaria sunt ad veram, orthodoxamque fidem agnoscendam, atque defendendam, ut legitur cap. 13. Sapient. Non cognoscentes quis esset omnium artifex, sed aut ignem, aut aërem, aut aquam, aut solem rectores orbis terrarum putarunt; etiam valde utilia sunt, ut vitia vitentur; quare Rex sapiens stabilimentum populi dicitur, cap. 6. Eccles. & lites dirimantur, paxque conferretur. Unde Julianus Apostata constituit in l. 5. C. Theodos. de Professorib. & Medicis, decretum ordinum curialium à se approbandum

esse, ut hoc modo nullus Christianorum admitteretur Magister studiorum, & hoc quoque modo idololatria excreveret; quod cum palam jubere erubesceret, hac fraude fieri curavit, quousque functione sua id decrevit, quæ extat inter epistolas ejusdem Juliani Apostatae, epistola 42. Amm. Marcel. lib. 22. Illud autem, ait, inclementis, obremendis perenni silentio, quod arcebat docere Magistros Rhetoricos, & Grammaticos, rursus Christiani cultores. Et infra: Erat inclementis, quod docere vetuit Magistros Rhetoricos, & Grammaticos Christianos, ne transirent à numerum cultu. Tandem adeo infensus, Christianisque invidus fuit, ut eos litteras humaniores, & Philosophiam addiscere vetuisset. Theodoretus lib. 3. cap. 8. Socrates lib. 3. cap. 10. Rufinus lib. 1. cap. 32. D. Gregorius Nazianz. orat. 1. in Julian. D. Ambrosius ad Imper. Valentin. cap. 30. D. Augustinus lib. 8. confess. c. 5. D. Chrylóstomus homil. 40. in juvenumum Maximimum. Verum dicta lex, abrogata est per Valentinianum in l. 6. eodem titulo & Codice. Duarenus lib. 4. de sacris Eccles. cap. 2. Immo & impius ille Imperatorem in Christianos invehi solebat his verbis: Propriis penis confisimur, ex nostris enim libris arma capimur, quibus in bello adversus nos utantur. Unde ad alliciendos animos ad studia litterarum, quæ multis constant laboribus, ut aëbat Eumenius in orat. pro instauratione studii Augustod. non solum magna præmia Professoribus concessa fuerunt, quod esse specimen florentis Reipublicæ ajunt Simanchas lib. 1. epist. 73. Cassiodorus lib. 9. epist. 21. & lib. 2. epist. 16. verum & magna privilegia illis concessa fuerunt. Jure communit militibus, atque absentibus Reipublicæ causâ exquantur, l. si duos 6. §. legum, ff. de excusar. tut. l. quasium 78. ff. de legat. 3. ubi glossa marginalis, l. Seja 20. §. Pamphila, ff. de fund. instructo, l. aut Praetor 23. l. nec non 28. ff. ex quibus causis major, l. quidquid, C. de advocat. divers. jud. plura congeserunt post Rebuffum in authentica Habita, C. ne filius pro patre, D. Mathias Guerra de litteris, & armis, Amaya ad titul. C. de professor. lib. 10. Solorzanus in memor. de jur. honor. & tom. 2. lib. 2. cap. 25. num. 109. quæ omnia etiam in laicis etiam commendatur, quanto magis in sacerdotibus, in quibus litterarum scientia præcipue desideratur, ut ait Pontifex in cap. si in laicis, 38. dist. unde clericos ignaros veniã dignos non esse, constat ex cap. 4. Osee, vers. 6. relato in cap. omnes. 38. dist. cap. nisi 11. de renunc. ibi: Quia in scientiam repulsi, ego te repellam, ne sacerdotio sanguis mihi. Et apud Malachiam relatum in cap. si Rector, 43. dist. legitur, quod labia sacerdotum custodiunt scientiam. Et Ecclesiæ Patres saepius monent sacerdotes, ut ignorantiam veluti pestem quandam, & matrem omnium malorum à se abjiciant, cap. ideo 15. 37. dist. cap. ignorantia, 38. dist. Illustrant Duarenus lib. 4. de sacris, cap. 2. Frances de Eccles. Cathedr. cap. 28. etiam probavi in cap. 7. de aetate & qualitat. quare ut facilis ipsi possint studii operam dare, statutum fuit, ut licet aliis non residentes in propriis beneficiis, fructus non percipiant, immò & ipsis beneficiis priventur, cap. 2. ubi late probavi, de cleric. non resid. tamen absentes studiorum causâ nec privantur beneficiis, nec eorum proventus amittunt, ut ita liberè possint studiis operam dare; quod procedit in studentibus, per quinquennium; in docentibus, in perpe-

perpetuum, ut tenent relati à Barbosa dicto voto 89. num. 45. Garcia de benef. 3. p. cap. 2. num. 105. Escobar. de utroque foro tract. de honoris canonic. q. 5. §. 2. num. 197. Apud Gallos si juvenes student Theologia, aut sacris Canonibus in aliqua Universitate, percipiunt fructus suarum præbendarum modo finito studio, vel ante non renuntiant clero; quippe si renunciaverint, restituant percepta, quia non videntur habere animum ab initio interveniendi cultui divino, ut ex Maynardo lib. 1. q. 9. quasi 8. docet Roussel. lib. 4. hist. cap. 5. num. 7. Et licet apud Interpretes dubium sit, an privilegium ab Eugenio IV. concessum Academiæ nostræ Salmanticensi, derogatum sit per Concilium Tridentinum sess. 6. de reform. cap. 2. & sess. 23. cap. 1. & derogatum esse, ita ut beneficia parochialia possidentes nec virtute Eugenianæ excusari possint à residendo, docuerint Gonzalez, Riccius; & Henriquez congesti à Barbosa dicta allegat. 53. num. 77. & alleg. 56. num. 3. & in summa Apostolicæ, verbo Parochus, Hieronymus Garcia in summa tract. 2. disput. 9. num. 27. Castro Palao tom. 2. operis mor. tract. de oratione, disput. 3. punct. 3. §. 9. num. 8. contrarium tamen rectius defendunt Garcia de benef. 3. p. cap. 2. num. 68. Cardo in praxi, verbo Studium, Gomez in exposit. bullæ, cap. 7. ad 4. class. num. 30. Barbosa cum aliis in not. ad Concil. Trident. sess. 23. de reform. cap. 1. num. 78. & ita sæpius practitari vidi in eadem florentissima Academia. Unde apparet rectè in præsentem Honorium decrevisse Archidiaconum studiis operam dantem fructus suæ præbendæ percipere debere; sed quia ad distributiones quotidianas lucrandas, non solum necesse est residere, verum etiam horis canonicis interesse, cap. uno, ac cleric. non resid. lib. 8. probavi latè in cap. de cetero, eodem titulo; idè licet Archidiaconus studiis vacans haberetur pro residente quoad fructus lucrandos, non tamen pro interistente divinis officiis, ut distributiones percipiat: quod procedit nisi fructus præbendæ in distributionibus consistant; nam tunc absentes studiorum causâ eas lucrantur, cum aliâ inuile esset hoc privilegium. Solozano tom. 2. de jure Indiar. lib. 3. cap. 14. num. 23.

Nec obstat dabitandi ratio supra adducta; nam licet verum sit, Principis privilegium amplè esse interpretandum; id tamen non procedit; quando tertio præjudicium irrogatur, ut in præsentem casu eveniebat: nam cum in eo distributiones quotidianæ acquirantur; vel canonicis, vel Ecclesiæ, juxta distinctionem, quam tradunt Moneta de distribut. p. 3. q. 6. per tot. Escobar de hor. canonic. q. 5. §. 2. n. 995. inde provenit, ut rescriptum impetratum quoad fructus lucrandos tempore studiorum, non protrahatur ad distributiones quotidianas. Nec obstat augmentum præmii difficultatis, ubi dicebamus; rescriptum in præsentem superflue impetrari; nam licet ex dict. cap. relatum, cap. 12. de cleric. non resid. beneficiarii absentes studiorum causâ fructus integrè percipiant, tamen Archidiaconus; de quo hic, impetravit rescriptum, ut non inquireretur, & cognosceretur ipsum studiorum causâ ab Ecclesiâ abesse. Nec aliud augmentum difficultatis obstat, cuius solutio pendet ex solutione illius difficilis questionis; utrum videlicet consuetudine introduci possit, ut distributiones absentes ex

justa causa percipiant, quam examinavi in dicto cap. de cetero, de rescripto.

Sed supra traditæ assertioni opponitur textus in cap. cum de diversis 2. de privileg. lib. 6.

ubi cum agatur de studente in schola Romana, & an faciat suos proventus propriæ præbendæ, respondet Innocentius IV. quod studentes jus divinum; vel humanum; hoc est canonicum; vel civile in scholis ipsi; ubi generale proficetur studium, recipiant integrè proventus sui beneficii, sicut qui in Ecclesiis existunt. Ex quo Innocentii responsò duæ adversus Honorium III. in præsentem insurgunt difficultates. Prima; quod absentes causâ studiorum integrè percipiunt redditus, sicut alii in Ecclesiis residentes: Ergo non rectè Honorius III. assignavit distributiones quotidianas non lucrati absentem studiorum causâ. Secunda, & præcipua difficultas nascitur ex eo; nam clerici ex præsentis textus sententiâ tunc percipiunt fructus, quoad sacra paginæ studio operam dant; immò & jus civile publicè audire clericis prohibitum est; cap. non magnopere; cap. super specula; & clericis vel monachis, cap. super specula, de magistr. ubi dicemus: Ergo non rectè in eo textu docet Pontifex studentes tam jus divinum, quam humanum, integrè proventus sui beneficii percipere. Primæ difficultati ut satisfaciat Glossa ibi, verbo integrè; varia adducit: sed illis ommissis dicendum est, per verba integros fructus, intelligi proventus deductis distributionibus quotidianis, ut in præsentem textum etiam dicitur integrè fructus accipere; et si distributiones non lucratur. Etiam non improprie Innocentius referri potest ad casum, in quo omnes fructus præbendæ constarent ex distributionibus quotidianis; tunc enim absens studiorum causâ eos percipit; ex probabiliori sententiâ, quam tenent Garcia de benef. 3. pag. cap. 2. num. 113. Moneta d. 2. p. cap. 10. Pro secundæ difficultatis solutione examinandum venit, utrum clerici leges audientes; seu docentes; eo privilegio fruantur percipiendi fructus; ut fruuntur jus canonicum proficentes: Et affirmativa sententiâ, quam defendunt Barbosa lib. 3. voto 88. Garcia de benef. ubi supra, Suarez. de censur. disput. 23. sect. 3. expressè probatur ex prædicta Bulla Eugenii IV. in illis verbis: *In qualibet facultate licet, & honesta.* Ex quibus deducitur, non solum sacre Theologiæ Professores; verum & juris Canonici; aut Casarei; discipulos, vel docentes; posse fructus sui beneficii percipere. Nec hac sententiâ timentè obstat textus in dicto cap. non magnopere; nam in eo non agitur de clericis; sed de monachis; qui non possunt leges, sive physicam docere, l. 28. tit. 7. partit. 1. ibi: *Physica in levis no cubo por bien santa Iglesia; que aprendiese ningun home de religion.* Nec textus in dicto cap. super specula; contrarium probat; nam ommissis traditis ab Archidiacono in cap. de quibusdam; 37. dist. & à Gorhoffredo & aliis, quos refellit; refellendus est ipse; & Durandus ubi supra, qui nimis impudenter Honorium nostrum reprehendit. Verius dicendum est; Honorium III. statuisse in d. cap. super specula; ut clerici aliis studerent; speciali ratione; ut sacra Theologiæ studium ampliaret; quare etiam statuit; ne jus civile publicè Parisiis legeretur; in cap. super specula; de Magistris; ubi extat alia pars ipsius constitutionis:

6.
Exponitur
& an faciat suos proventus propriæ præbendæ, Cap. cum diversis 2. de privileg. lib. 6.

tionis: docet Citonius in notis ad ipsum textum, in 5. compil.

7.
Exponitur
cap. olim
16. de v. s.

Secundo opponi potest textus in cap. olim 16. de verb. sign. ubi Innocentius III. cum iussisset cuidam Magistro certæ Universitatis præbendam assignare, Patriarcha Gradenis ipsum consuluit, an deberet assignari dignitas, quæ tantum residentibus dari poterat; & an proventus omnes, tanquam residens ipse Magister percipere deberet? Et respondet Innocentius, quod cum beneficii Principis largissime sit interpretandum, prædicto Magistro præbendam etiam quoad ea, quæ tantum residentibus in victu, & vestitu præstari solent, conferre faciat sicut uni ex residentibus: quem textum ita expendo. En ubi rescriptum fuit impetratum, ut in præsentis specie; & nihilominus extenditur ad ea, quæ tantum residentibus assignata sunt. Igitur non rectè Honorius III. in præsentis affirmat Archidiaconum virtute rescripti impetrati non posse distributiones quotidianas percipere. Agnovit difficultatem Barbosa in collect. ad illum textum, num. 5. qui ait idem in ea specie rescriptum extendi ad distributiones, quia non continebat privilegium, sed potius mandatum de conferenda præbenda; quod mandatum cum consonum sit juri communi, idem ad distributiones etiam extenditur. Sed refellitur facile hæc solutio ex eo, quia hujusmodi mandatum tanquam ambitiosum restringendum esse, probat disertus textus in cap. quamvis 4. de præbend. in 6. quare hac solutione omisâ, verius dicendum credo, in eo textu ideo Magistrum distributiones etiam quotidianas percipere, quia certi fructus præbendæ assignati non erant, immò omnes ejus proventus ex distributionibus constabant: quare juxta Garciam ubi supra num. 113. eo casu absens studiorum causâ distributiones etiam quotidianas lucratur.

8.
Adducitur
Cap. final.
de Magistr.

Tertio opponi potest textus in cap. final. de Magistris, ubi agit noster Honorius de interpretatione Concilii Generalis relati in cap. 4. eod. tit. & statuit, studentes sacre Theologiæ in studio, generali, per quinque annos percipere de licentia Sedis Apost. integrè fructus suæ præbendæ, nullo denario dempto, eâ ratione expressâ, quia operantes in vinea Domini non debent nec uno denario fraudari: Ex qua Honorii constitutione duplex nascitur difficultas. Prima ex eo, quod integrè, nullo denario dem-

pro jubet absentem studiorum causâ omnes proventus præbendæ lucrari: igitur non rectè in præsentis asseritur, distributiones quotidianas ipsum non percipere. Secunda provenit ex eo, quod Honorius exigit licentiam Sedis Apostolica ad hoc, ut absens studiorum causâ fructus præbendæ percipiat; cum in præsentis conditio non exprimitur, immò & in cap. relatum, de clericis non resid. docetur sufficere licentiam superioris. Prima difficultati ut satisfaciamus, dicendum est, in eo textu adverbium integrè, referri ad fructus, & proventus præbendæ, ut in præsentis textu, non verò eâ dictione comprehendere distributiones quotidianas, cum appellatione fructuum non veniant, & in eis diversa ratio militet, ut probavi in dicto cap. de cetero, de clericis non resid. Difficilior est secunda pars ipsius textus; quare aliqui eâ oppressi existimant, textum in dict. cap. relatum, correctum esse per textum in dicto cap. final. ita tenuerunt Garcia ubi supra, Navarrus in manuali, cap. 25. Basilius Legion, de matrim. lib. 8. cap. 12. sed cum non facile correctio in jure admittenda sit, dici potest, quod licet ut absens studiorum causâ percipiat fructus sui beneficii, sufficiat superioris licentia, dict. cap. relatum; ad hoc tamen ut Canonicus abesse possit absque eo quod præbendam amittat, desiderari Pontificis licentiam. Quid tamen hodie post Tridentinum observetur, explicat Barbosa in dict. cap. relatum, num. 6.

Tandem supra traditis obstat textus in cap. ultimo, de rescript. in 6. ubi Bonifacius VIII. revocavit indulgentiam clericis studiorum causâ absentibus concessam; & statuit ipsos fructus beneficiorum percipere non debere, quia studiorum causâ vagandi parabatur occasio, atque divinus cultus minuebatur, qui augeri potius debet: Ergo non rectè in præsentis asserimus, absentem studiorum causâ integrè fructus sui beneficii percipere. Cui difficultati respondendum est, Bonifacium in eo textu tantum revocasse indulgentias per ambitiosam potentiam importunitatem impetratas, ut perpetuò clerici studiorum causâ à propriis Ecclesiis abessent, quam quidem perpetuam concessionem merito ex supra relatis causis abrogavit Bonifacius, ut docuerunt Petrus Gregorius de benef. cap. 7. Barbosa in collect. ad ipsum textum.

9
Exponitur
Cap. ult. de
rescriptis in
6.

CAPVT XXXIII.

Honorius III. Episcopo (a) Vesprinen.

EXposuisti nobis in præsentia constitutus, quod Ecclesiæ tuæ Canonici diminuta ipsorum provisione à tempore Concilii generalis, cum eis ex tunc non fuerint ad eorum sustentationem (b) concessæ Capellæ, sicut antea fieri consuevit, de redditibus præbendarum suarum, cum nimium sint exiles, nequeunt sustentari: propter quod plures ipsorum eadem relicta Ecclesia, in ejusdem, & clericatus coguntur opprobrium aliorum se obsequiis mancipare. Unde humiliter supplicasti, ut de Capellis eisdem provisionem eorundem de nostra permissione tibi ampliare liceret. Quia verò per hoc statutis derogaretur ejusdem Concilii, quæ servari volumus inconcussè te in hac parte nequivimus exaudire. Verùm illorum paupertati paterno compatientes affectu, & tibi etiam prout exposcit devotionis tuæ meritum, gratiam facere cupientes,